

Αριθμός απόφασης : 677 /2025

ΑΚ 1078/2022

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

Τμήμα 21ο Τριμελές

(Ακυρωτική Διαδικασία)

Σ υ ν ε δ ρ ί α σ ε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 15 Ιανουαρίου 2024, με δικαστές τους: Βασίλειο Μανιατόπουλο, Πρωτοδίκη Δ.Δ., ως Προεδρεύοντα του Τμήματος, βάσει της 228/25.9.2023 πράξης της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Δικαστηρίου, Ηλιάνα Χαλαμπαλή και Καλλιόπη Μαραγκού, Πρωτοδίκες Δ.Δ., και γραμματέα την Ελένη Κουρουνιώτου, δικαστική υπάλληλο,

γ ι α ν α δικάσει την αίτηση ακύρωσης με χρονολογία κατάθεσης 20.6.2022,

τ ο υ (...) , κατοίκου Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης (___), ο οποίος παραστάθηκε με δήλωση, κατ' άρθρο 33 παρ. 6 του π.δ. 18/1989, της πληρεξούσιας δικηγόρου Ελένης Παπαγεωργίου, που τη διόρισε με συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο,

κ α τ ά του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου, ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της έκθεσης της εισηγήτριας της υπόθεσης, Καλλιόπης Μαραγκού, Πρωτοδίκη Δ.Δ..

Μετά τη συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και, αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα της δικογραφίας, σκέφτηκε κατά τον νόμο.

Η κ ρ ί σ η τ ο υ ε ί ν α ι η ε ξ ή ς :

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. το με κωδικό πληρωμής 515764596952 1219 0014 ηλεκτρονικό παράβολο της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων), ο αιτών ζητεί, παραδεκτώς, να ακυρωθεί η 243100/4.5.2022 απόφαση β' βαθμού της 19ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, με την οποία απορρίφθηκε η από 3.3.2022 ενδικοφανής προσφυγή του κατά της 65856/4.2.2022 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου (Α.Κ.Α.) Νίκαιας. Με την τελευταία είχε απορριφθεί, σε α' βαθμό, η από 13.11.2018 αίτηση αυτού για χορήγηση διεθνούς προστασίας.

2. Επειδή, νομίμως χώρησε η συζήτηση της υπόθεσης, απολειπομένου του καθού Υπουργού, δοθέντος ότι ο τελευταίος είχε νομοτύπως και εμπροθέσμως κλητευθεί (σχ. το από 1.12.2023 οικείο αποδεικτικό επίδοσης του Αρχιφύλακα Ιωάννη Σ. Κοκτσίδη, με σύντμηση της προθεσμίας 15 ημερών).

3. Επειδή, στο άρθρο 19 του π.δ. 18/1989 (ΦΕΚ Α' 8) -όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο άσκησης της κρινόμενης αίτησης και το οποίο εφαρμόζεται αναλόγως εν προκειμένω, δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 15 παρ. 5 του ν. 3068/2002 (ΦΕΚ Α' 274) και 4 του ν. 702/1977 (ΦΕΚ Α' 268)-, ορίζονται τα εξής: «1. Η κατάθεση του δικογράφου γίνεται με την παράδοση του πρωτοτύπου στη Γραμματεία και την άμεση καταχώριση, κατά τη χρονολογία και τη σειρά που παραδίδεται, σε ειδικό βιβλίο στο οποίο υπογράφει ο καταθέτης. 2. Η κατάθεση του δικογράφου μπορεί να γίνει και σε οποιαδήποτε δημόσια αρχή. ... Για την κατάθεση συντάσσεται στο σώμα του δικογράφου πράξη με τον αριθμό του πρωτοκόλλου και τη χρονολογία, την οποία υπογράφουν ο υπάλληλος που παρέλαβε το δικόγραφο και ο καταθέτης. ... 3. Το δικόγραφο αποστέλλεται χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο της Επικρατείας και καταχωρίζεται στο παραπάνω βιβλίο, όπου και αναφέρονται τα στοιχεία του διαβιβαστικού εγγράφου στη θέση της υπογραφής του καταθέτη. 4. ...».

4. Επειδή, η προσβαλλόμενη απόφαση επιδόθηκε στον αιτούντα στις 24.5.2022 (σχ. το 290252/24.5.2022 «αποδεικτικό επίδοσης αυτοπροσώπως» του αρμοδίου υπαλλήλου του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης), όπως, άλλωστε, ισχυρίζεται και το καθού με την IP/41387/1.8.2023 έκθεση απόψεων των αρμοδίων οργάνων της Αρχής Προσφυγών. Η δε κρινόμενη αίτηση ακύρωσης ασκήθηκε στις 20.6.2022 με κατάθεση στη Γραμματεία του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, κατά την προεκτεθείσα διάταξη του άρθρου 19 παρ. 2 του π.δ. 18/1989, όπως προκύπτει από τη σχετική έκθεση κατάθεσης, με αριθμό

καταχώρισης ΓΠ12229/20.6.2022, την οποία υπογράφει η καταθέτρια δικηγόρος Ελένη Παπαγεωργίου και η δικαστική γραμματέας Έλενα Παυλίδου. Εν συνεχεία, το δικόγραφο, μετά των σχετικών εγγράφων, διαβιβάστηκε στη Γραμματεία του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθήνας, όπου έλαβε αριθμό καταχώρισης ΑΚ1078/28.6.2022. Ενόψει των ανωτέρω, ως ημερομηνία άσκησης της κρινόμενης αίτησης ακύρωσης λογίζεται η 20η.6.2022, οπότε αυτή κατατέθηκε, νομίμως, στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης (βλ. ΣτΕ 845/2024 σκ.6, 4529/2011 σκ.3). Συνεπώς, η υπό κρίση αίτηση ασκείται εμπροθέσμως, ήτοι εντός της προβλεπόμενης, στο άρθρο 109 του ν. 4636/2019, τριακονθήμερης προθεσμίας από τη νόμιμη κοινοποίησή της, κατ' άρθρο 82 παρ. 3 (α) του ίδιου νόμου, και εν γένει παραδεκτώς, απορριπτομένου, ως αβάσιμου, του αντίθετου σχετικού ισχυρισμού του καθού.

5. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 1Α της από 28.7.1951 Διεθνούς Σύμβασης της Γενεύης (ν.δ. 3989/1959, ΦΕΚ Α' 201), όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του από 31.1.1967 Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης (α.ν. 389/1968, ΦΕΚ Α' 125), ως «πρόσφυγας» νοείται κάθε πρόσωπο το οποίο «συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να απολαύη της προστασίας της χώρας ταύτης...». Εξάλλου, στο πλαίσιο των μέτρων εναρμόνισης των εθνικών πολιτικών των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τον σκοπό της εγκαθίδρυσης του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου, εκδόθηκαν, μεταξύ άλλων, οι Οδηγίες 2011/95/ΕΕ της 13.12.2011 «σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιατύπωση)» (ΕΕ L 337) και 2013/32/ΕΕ της 26.6.2013 «σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιατύπωση)» (ΕΕ L 180).

6. Επειδή, με τον ν. 4636/2019 «Περί Διεθνούς Προστασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 169), -όπως ίσχυε από 1.1.2020, σύμφωνα με το άρθρο 125 του ίδιου νόμου και πριν από την κατάργηση των άρθρων 1 έως 112 και 114 αυτού με το άρθρο 148 του ν. 4939/2022 (ΦΕΚ Α' 111/10.6.2022)-, μεταφέρθηκαν εκ νέου στο εθνικό δίκαιο οι διατάξεις των ανωτέρω Οδηγιών και ορίστηκε, στο άρθρο 2, ότι: «Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου οι παρακάτω όροι έχουν την εξής έννοια: ... γ) «αιτών διεθνή προστασία» ή «αιτών άσυλο» ή «αιτών» είναι ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής, ο οποίος δηλώνει προφορικώς ή εγγράφως ενώπιον

οποιασδήποτε ελληνικής αρχής, στα σημεία εισόδου στην Ελληνική Επικράτεια ή εντός αυτής, ότι ζητά άσυλο ή επικουρική προστασία στη χώρα μας ή με οποιονδήποτε τρόπο ζητά να μην απελαθεί σε κάποια χώρα εκ φόβου δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης ή επειδή κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή βλάβη σύμφωνα με το άρθρο 15 και επί του αιτήματος του οποίου δεν έχει ληφθεί ακόμη τελεσίδικη απόφαση. ... ε) «πρόσφυγας» είναι ο υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος, συνεπεία βάσιμου φόβου δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, βρίσκεται εκτός της χώρας της ιθαγένειάς του και δεν μπορεί ή λόγω του φόβου αυτού δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας ή ο ανιθαγενής ο οποίος, βρισκόμενος εκτός της χώρας της προηγούμενης συνήθους διαμονής του για τους ίδιους προαναφερθέντες λόγους, δεν μπορεί ή λόγω του φόβου αυτού δεν επιθυμεί να επιστρέψει σε αυτήν και στον οποίο δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 12, στ) ..., ζ) «πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία» είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 17, ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, αλλά στο πρόσωπό του συντρέχουν ουσιώδεις λόγοι από τους οποίους προκύπτει ότι αν επιστρέψει στη χώρα της καταγωγής του ή, στην περίπτωση ανιθαγενούς, στη χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής του, κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή βλάβη κατά την έννοια του άρθρου 15 και που δεν μπορεί ή λόγω του κινδύνου αυτού δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας, η) ...», στο άρθρο 9, ότι: «1. Μία πράξη για να θεωρηθεί ως πράξη δίωξης κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης πρέπει: α) να είναι αρκούντως σοβαρή λόγω της φύσης ή της επανάληψής της, ώστε να συνιστά σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ειδικά των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών (Ν.Δ. 53/1974, Α' 256), ή β) να αποτελεί σώρευση διαφόρων μέτρων, συμπεριλαμβανομένων παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία να είναι αρκούντως σοβαρή, ούτως ώστε να θίγεται το άτομο κατά τρόπο αντίστοιχο με τον αναφερόμενο στο στοιχείο α. 2. ...», στο άρθρο 15, ότι: «Η σοβαρή βλάβη συνίσταται σε: α) θανατική ποινή ή εκτέλεση ή β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του ή γ) σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης», στο άρθρο 74, ότι: «1. ... 2. Όλες οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας εξετάζονται αρχικά ως προς την υπαγωγή στο καθεστώς του πρόσφυγα και, εφόσον δεν πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις, εξετάζονται

ως προς την υπαγωγή σε καθεστώς επικουρικής προστασίας. 3. Οι αποφάσεις επί των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, λαμβάνονται σε ατομική βάση, μετά από εμπεριστατωμένη, αντικειμενική και αμερόληπτη εξέταση. Για τον σκοπό αυτό η Κεντρική Υπηρεσία Ασύλου:

α. Αναζητεί, συλλέγει, αξιολογεί και τηρεί συγκεκριμένες και ακριβείς πληροφορίες σχετικά με την πολιτική, κοινωνική, οικονομική, καθώς και τη γενική κατάσταση που επικρατεί στις χώρες προέλευσης των αιτούντων ... β. Μεριμνά, ώστε το προσωπικό που εξετάζει και αποφασίζει για τις αιτήσεις ή εισηγείται για τη λήψη αποφάσεων, να γνωρίζει την εθνική και διεθνή νομοθεσία και τη νομολογία περί διεθνούς προστασίας. ...», στο άρθρο 95 παρ. 10, ότι: ««Σε περίπτωση απόρριψης της προσφυγής, η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών εκδίδει απόφαση επιστροφής του υπηκόου τρίτης χώρας, σύμφωνα με τον ν. 3907/2011 (Α' 7) ή τον ν. 3386/2005 (Α' 212) κατά περίπτωση, η οποία αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της απορριπτικής απόφασης. ...»(όπως η ανωτέρω παράγραφος ίσχυε, τελικώς, μετά την τροποποίησή της με το άρθρο 25 του ν. 4825/2021, ΦΕΚ Α' 157) και, τέλος, στο άρθρο 104 παρ. 4, ότι: «Σε κάθε περίπτωση η απόφαση δεν θα πρέπει να οδηγεί σε άμεση ή έμμεση επαναπροώθηση κατά παράβαση των διεθνών και ευρωπαϊκών υποχρεώσεων του κράτους.» (όπως το ως άνω άρθρο ίσχυε, τελικώς, μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 20 παρ. 2 του ν. 4825/2021).

7. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας, προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο αιτών, πολίτης Μάλι, κατά δήλωσή του, υπέβαλε ενώπιον του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Σάμου την από 13.11.2018 αίτηση, για την υπαγωγή του σε καθεστώς διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή δε του εν λόγω αιτήματός του, δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, γιατί ο ίδιος γεννήθηκε εκτός γάμου και, για τον λόγο αυτόν, δεν είχε δικαιώματα μέσα στην οικογένεια. Εν συνεχεία, η ανωτέρω αίτηση παραπέμφθηκε στην κανονική διαδικασία, καθόσον διαπιστώθηκε ότι ο αιτών εντασσόταν στις ευάλωτες ομάδες, ως ασυνόδευτος ανήλικος (σχ. η 13955/22.11.2018 απόφαση του Π.Γ.Α. Σάμου) και, ακολούθως, αυτός υποβλήθηκε, την 1.9.2021, σε προφορική συνέντευξη, μέσω διερμηνείας, στα σονίνκε, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 77 του ν. 4636/2019, κατά την οποία ανέπτυξε τους ως άνω ισχυρισμούς του. Ειδικότερα, δήλωσε ότι γεννήθηκε στο χωριό Marena, στην περιφέρεια Kayes του Μάλι, ότι είναι μουσουλμάνος, ως προς το θρήσκευμα, και Soninke, ως προς την εθνοτική καταγωγή του, ενώ, ως προς την κατάσταση της υγείας του, δήλωσε ότι όταν ουρεί βγάζει αίμα και έχει πονοκεφάλους. Ως προς την οικογενειακή του κατάσταση, δήλωσε ότι είναι άγαμος, ότι έχει δύο αδέρφια, μία αδελφή 17-18 ετών και έναν αδελφό 13 ετών, που ζουν στην κοινότητα Marena, ενώ οι γονείς του έχουν αποβιώσει· ο

πατέρας του το έτος 2007 και η μητέρα του το έτος 2013. Ο ίδιος δε έχει παρακολουθήσει θρησκευτικό μουσουλμανικό σχολείο, κατά τους ισχυρισμούς του, ενώ, δεν εξασκούσε κάποιο επάγγελμα στη χώρα καταγωγής του. Περαιτέρω δε, δήλωσε ότι έφυγε από τη χώρα του το έτος 2018, όντας ανήλικος, περνώντας παράτυπα, αρχικά, στην Αλγερία και, εν συνεχεία, στη Λιβύη, την Αίγυπτο, και την Τουρκία, ενώ έφτασε στην Ελλάδα τον Οκτώβριο του ίδιου έτους. Αναφορικά με τους λόγους, για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του, ο αιτών δήλωσε ότι έφυγε διότι ο ίδιος γεννήθηκε εκτός γάμου και όχι σε νοσοκομείο και, ως εκ τούτου, δε διαθέτει πιστοποιητικό γέννησης και δε μπορεί να εκδώσει άλλα έγγραφα ταυτοποίησης· για τον λόγο δε αυτόν δε μπορούσε να εγγραφεί σε κανονικό σχολείο. Ερωτηθείς για το αν μπορούσε να αποκτήσει πιστοποιητικό γέννησης, είπε πως η μητέρα του, πριν πεθάνει, προσπάθησε και δεν τα κατάφερε· ο ίδιος δε, δεν είχε επιχειρήσει να απευθυνθεί σε κάποια δημόσια υπηρεσία στη χώρα καταγωγής του για την έκδοση του εν λόγω εγγράφου. Εξάλλου, ο θείος του, αδελφός του πατέρα του, με τον οποίο ο αιτών έμενε μαζί του, μετά τον θάνατο του πατέρα του, δεν τον βοήθησε να αποκτήσει το πιστοποιητικό αυτό, ενώ είχε τη δυνατότητα να το πράξει, αφού τα εν λόγω έγγραφα μόνο με τη συνοδεία κάποιου συγγενή μπορούν να εκδοθούν. Αντιθέτως δε, δήλωσε ότι τα αδέρφια του, τα οποία γεννήθηκαν μετά τον γάμο των γονιών τους, μπορούν να αποκτήσουν έγγραφα, αφού και οι ίδιοι οι γονείς τους θεωρούνται υπήκοοι Μάλι. Ερωτηθείς σχετικά, ο αιτών απάντησε ότι ο ίδιος, ως γεννηθείς εκτός γάμου, δεν έχει κανένα δικαίωμα στην εργασία, ούτε πρόσβαση στα νοσοκομεία του Μάλι. Εντούτοις, ανέφερε, στη συνέχεια, πως μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο και νοσηλεύτηκε για μία εβδομάδα, έπειτα από ένα χτύπημα στο κεφάλι, ενώ, κληθείς να διευκρινίσει, είπε πως δεν ξέρει με ποιο τρόπο συνέβη αυτό τη μία φορά, καθώς και ότι, κατά τη νοσηλεία του δεν ζητήθηκαν έγγραφα, ούτε του δόθηκε κάποιο εξιτήριο, παρά μόνο οδηγίες για τη λήψη των φαρμάκων. Εν συνεχεία, ο αιτών περιέγραψε τη σχέση του με τον θείο του, αναφέροντας πως ουδέποτε τον αποδέχθηκε, λόγω του ότι ήταν παιδί εκτός γάμου, ότι αυτός τον ανάγκασε να πάει στο θρησκευτικό σχολείο, ενώ, εξάλλου, του ασκούσε συστηματικά σωματική και ψυχολογική βία αποκαλώντας τον “djangaleme”. Κληθείς δε να διευκρινίσει τη σημασία αυτής της λέξης, ο αιτών δήλωσε πως στην κουλτούρα της φυλής των Soninke και σύμφωνα με τον μουσουλμανικό νόμο, αν ένα παιδί γεννηθεί πριν τον γάμο των γονιών του, όπως ο ίδιος –αφού οι γονείς του παντρεύτηκαν μετά τη γέννησή του-, θα το σκοτώσουν και θα το πετάξουν στην τουαλέτα ή στα σκουπίδια. Ερωτηθείς σχετικά, ο αιτών δήλωσε ότι μετά τον θάνατο της μητέρας του το έτος 2013, ο ίδιος μαζί με τα δύο αδέρφια του ζούσαν στο σπίτι του θείου του, ο οποίος πήρε όλα τα χρήματα του πατέρα του, ότι τους φρόντιζε η γυναίκα του θείου του, όσον αφορά τα ρούχα και το φαγητό, ενώ στον ίδιο δεν έδιναν δώρα, σε αντίθεση με τα

υπόλοιπα παιδιά. Ερωτηθείς για τη σχέση του με τα δύο μικρότερα αδέρφια του, ο αιτών είπε πως τα πήγαιναν πάρα πολύ καλά. Στη συνέχεια, ο αιτών ανέφερε πως το έτος 2017 ο θείος του τον κατηγόρησε πως έκλεψε κάποια χρήματα από το σπίτι και του άσκησε έντονη σωματική βία, εξαιτίας της οποίας, λιποθύμησε και κατέληξε στο νοσοκομείο, όπου παρέμεινε για μία εβδομάδα. Ερωτηθείς σχετικά, ο αιτών είπε ότι δε γνώριζε τι συνέβη με τα χρήματα, καθώς δεν τα πήρε ο ίδιος, ότι ο θείος του του είπε πως θα φωνάζει την αστυνομία, αλλά τελικά δεν το έκανε, ενώ, αντιθέτως, ο ίδιος απευθύνθηκε στην αστυνομία στο Καί για τον ξυλοδαρμό από τον θείο του, όμως, του απάντησαν ότι είναι δικό τους πρόβλημα και δε μπορούν να βοηθήσουν. Τρεις μήνες μετά από αυτό το περιστατικό, ο αιτών είπε ότι βρήκε έναν φίλο του πατέρα του που είχε έρθει για τον χειμώνα στο χωριό Marena και, αφού του εξέθεσε τα ανωτέρω, εκείνος τον βοήθησε να φύγει από το χωριό και του οργάνωσε το ταξίδι για να φύγει από τη χώρα. Ερωτηθείς σχετικά, ο αιτών είπε πως επικοινωνεί με τα αδέρφια του, καθώς και ότι αυτά τον ενημέρωσαν ότι ο θείος του τον αναζητά. Τέλος, αναφορικά με τους λόγους, για τους οποίους δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα του, ο αιτών δήλωσε πως ο θείος του θα τον σκοτώσει, ενώ, εξάλλου, ερωτηθείς για το αν θα μπορούσε να ζήσει με ασφάλεια σε κάποιο άλλο μέρος του Μάλι, απάντησε αρνητικά, προσθέτοντας πως οπουδήποτε και να πάει ο θείος του θα τον βρει, γιατί τον ψάχνει. Με την 65856/4.2.2022 απόφαση του Α.Κ.Α. Νίκαιας, απορρίφθηκε, ως αβάσιμη, η ανωτέρω αίτηση του αιτούντος, με την αιτιολογία ότι δεν πληρούνται στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί ως πρόσφυγας ή δικαιούχος επικουρικής προστασίας. Κατά της ανωτέρω απόφασης, ο αιτών άσκησε την από 3.3.2022 ενδικοφανή προσφυγή, η οποία, με την προσβαλλόμενη απόφαση, απορρίφθηκε, ως αβάσιμη, και διατάχθηκε η επιστροφή αυτού στη χώρα καταγωγής του. Ειδικότερα, προκειμένου να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, η επιληφθείσα 19η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών προέβη, καταρχάς, σε αξιολόγηση των προβληθέντων με την ενδικοφανή προσφυγή ισχυρισμών του αιτούντος. Ειδικότερα, αφού αποδέχθηκε, ως αληθή, τα στοιχεία ταυτοπροσωπίας του, την υπηκοότητά του, την καταγωγή του, την οικογενειακή και προσωπική του κατάσταση, το μορφωτικό του επίπεδο, το θρήσκευμα, τη γλώσσα, τη φυλετική καταγωγή του, τον χρόνο που αυτός εγκατέλειψε τη χώρα του και ήρθε στην Ελλάδα, καθώς και τη διαδρομή που ακολούθησε και, αφού εντόπισε το χωριό Marena, όπου γεννήθηκε και διέμενε ο αιτών, το οποίο βρίσκεται στην περιοχή Kayes, στο Νοτιοδυτικό Μάλι, δεν έκανε δεκτό τον ισχυρισμό αυτού ότι, ως παιδί εκτός γάμου, δεν έχει δικαίωμα έκδοσης εγγράφων ταυτοποίησης στη χώρα του. Προς τούτο, η Επιτροπή παρέθεσε σχετικές διατάξεις του Κώδικα Ιθαγένειας του Μάλι (1962, τροπ. 1995), στον οποίο προβλέπεται η απόδοση της ιθαγένειας, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση μη νόμιμης γέννησης παιδιού από γονείς εκ των οποίων ο ένας

είναι υπήκοος Μάλι και ο δεσμός του με τη χώρα είναι αποδεδειγμένος (άρθρο 8 περ. 3 του ως άνω Κώδικα), καθώς και διεθνείς πηγές, σύμφωνα με τις οποίες «το πιστοποιητικό γέννησης εκδίδεται μόνο για τους υπηκόους Μάλι, που έχουν γεννηθεί σε μαιευτήρια ή σε εκείνους που η γέννησή τους δηλώνεται εντός τριάντα ημερών», ενώ, σύμφωνα με την Πρεσβεία του Μάλι, ένα εναλλακτικό πιστοποιητικό γέννησης («jugement supplétif») μπορεί να εκδοθεί από τα διοικητικά δικαστήρια του Μάλι, σε οποιονδήποτε ενήλικα έχει χάσει το αυθεντικό πιστοποιητικό γέννησης και το εναλλακτικό αυτό έγγραφο έχει την ισχύ του αυθεντικού πιστοποιητικού. Σύμφωνα δε με τις ίδιες πηγές, το εναλλακτικό πιστοποιητικό γέννησης εκδίδεται σε κάθε περίπτωση που η γέννηση ενός παιδιού δε δηλωθεί εντός της εν λόγω τριακονθήμερης προθεσμίας, ενώ τα παιδιά που γεννιούνται εκτός γάμου έχουν τη δυνατότητα νομιμοποίησης σε μεταγενέστερο χρόνο, με τον γάμο των γονιών τους. Με βάση τις ανωτέρω πληροφορίες, η Επιτροπή δέχθηκε ότι η απόκτηση πιστοποιητικού γέννησης, όταν η εγγραφή του νεογέννητου στα μητρώα δε γίνεται εγκαίρως και εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας των τριάντα ημερών, αλλά σε μεταγενέστερο χρόνο, μπορεί να αποτελέσει μια πολύπλοκη διοικητική διαδικασία για το άτομο που επιθυμεί την έκδοση του εγγράφου, ωστόσο, σε καμία περίπτωση η απώλεια του εν λόγω εγγράφου δεν ταυτίζεται με την ανάκληση ιθαγένειας από πολίτη Μάλι ή την απώλεια δικαιώματος για την έκδοση των εγγράφων ταυτοποίησης κατά την ενηλικίωση του ατόμου. Εξάλλου, η Επιτροπή έκρινε ότι ο αιτών δε μπόρεσε να εκθέσει τη σχετική κατάσταση που αντιμετώπιζε λεπτομερώς, προβάλλοντας πολύ γενικά και ασαφή παραδείγματα, ενώ παρατηρήθηκαν και αντιφάσεις στα λεγόμενά του. Ειδικότερα, ως προς την παράθεση εκ μέρους του με επάρκεια και λεπτομερώς των στοιχείων που αφορούν την απόκτηση εγγράφων ταυτοποίησης στο Μάλι, δικαιολογήθηκε εν μέρει από την Επιτροπή, λόγω του ότι αυτός ήταν ανήλικος και, ως εκ τούτου, δεν αναμενόταν από εκείνον να κατέχει όλες τις σχετικές πληροφορίες, ούτε να έχει προβεί σε όλες τις διοικητικές ενέργειες για την έκδοση των εν λόγω εγγράφων, καθώς τελούσε σε εξάρτηση από τους γονείς του και, μετά τον θάνατο αυτών, από τον θείο του. Σύμφωνα δε με την Επιτροπή, η αναφορά του αιτούντος, ήταν επιγραμματική, ως προς τη μη δυνατότητά του να αποκτήσει πιστοποιητικό γέννησης και των σχετικών συνεπειών και αόριστη, ως προς τις προσπάθειες της μητέρας του να εκδώσει το εν λόγω έγγραφο. Εξάλλου, παρατηρήθηκαν αντιφάσεις ως προς τη δυνατότητα πρόσβασης του αιτούντος σε νοσοκομείο, δοθέντος ότι αυτός δήλωσε, αρχικώς, ότι δεν είχε τη δυνατότητα αυτή, ωστόσο, ανέφερε, στη συνέχεια, ότι νοσηλεύθηκε για μία εβδομάδα, μετά από χτύπημα στο κεφάλι. Τέλος δε, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της, αφενός μεν, ότι οι γονείς του αιτούντος όσο ήταν εν ζωή, καθώς και τα αδέλφια του, τα οποία βρίσκονται σε φάση ενηλικίωσης, απολαμβάνουν πλήρως τα δικαιώματά τους, ως πολίτες Μάλι, αφετέρου δε, ότι οι πρόσφατες

ενέργειες του κράτους του Μάλι δίνουν τη δυνατότητα στους πολίτες να ρυθμίζουν τέτοια ζητήματα σε μεταγενέστερο χρόνο, είτε από το ίδιο το άτομο μετά το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του, είτε από το ενδιαφερόμενο άτομο συνοδεύει κάποιου κοντινού συγγενή. Εξάλλου, η Επιτροπή έκανε δεκτό τον ισχυρισμό του αιτούντος ως προς τη σωματική βία που υπέστη από τον θείο του, χωρίς, ωστόσο, να αποδέχεται τον ισχυρισμό αυτού ότι κατηγορήθηκε για κλοπή, με την αιτιολογία ότι ο ίδιος δεν ήταν σε θέση να παραθέσει αρκετές πληροφορίες και να περιγράψει λεπτομερώς το περιστατικό. Τέλος δε, αναφορικά με τον ισχυρισμό του αιτούντος ότι σε περίπτωση επιστροφής του στο Μάλι δε θα μπορέσει να λάβει την απαιτούμενη για την κατάσταση της υγείας του ιατρική φροντίδα, με αποτέλεσμα να επιδεινωθεί αυτή, η Επιτροπή, αφού παρέθεσε τις πληροφορίες από διεθνείς πηγές, σχετικά με τις ασθένειες και το σύστημα υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα, το οποίο παρέχει περιορισμένες δυνατότητες βασικής φροντίδας της υγείας των πολιτών, με συνέπεια οι τελευταίοι να τίθενται σε κίνδυνο, και αφού περαιτέρω έλαβε υπόψη της τα προβλήματα υγείας του ίδιου του αιτούντος (δυσωμία σε έδαφος σχιστοσωμιάσης), τη νοσηλεία του και την εγχείρηση στην οποία υποβλήθηκε, όπως αυτά προέκυψαν από τις προσκομισθείσες ιατρικές γνωματεύσεις, έκανε δεκτό τον ισχυρισμό αυτού, ως προς τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το σύστημα υγείας στο Μάλι. Ακολούθως, η Επιτροπή, ενόψει της κατά τα ανωτέρω αξιολόγησης των ισχυρισμών του αιτούντος, εξέτασε την υπαγωγή του τελευταίου στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα, σύμφωνα με το άρθρο 1Α (2) της Σύμβασης της Γενεύης του 1951, όπως ισχύει. Ειδικότερα, δοθέντος ότι, κατά τα προεκτεθέντα, δεν έγινε δεκτός ο ισχυρισμός του αιτούντος ότι, ως παιδί εκτός γάμου, δεν έχει τη δυνατότητα έκδοσης πιστοποιητικού γέννησης και, ως εκ τούτου, δεν έχει δικαίωμα για έκδοση εγγράφων ταυτοποίησης, ούτε δικαίωμα στη νοσηλεία και στην εργασία, η Επιτροπή έκρινε ότι ο φόβος κατά της ζωής του, που επικαλέστηκε ο ίδιος, δε θεμελιώνεται σε αντικειμενικά δεδομένα, αλλά σε εντυπώσεις που, ενδεχομένως, ανάγονται στη σφαίρα της προσωπικής του αντίληψης και, ως εκ τούτου, δεν παρίσταται ούτε υπαρκτός, ούτε εύλογος. Άλλωστε, σύμφωνα με τον Κώδικα Ιθαγένειας του Μάλι, υπάρχει δυνατότητα έκδοσης εναλλακτικού εγγράφου σε άτομα που δεν έχουν πιστοποιητικό γέννησης, ακόμη και σε μεταγενέστερο χρόνο, ενώ η έλλειψη αυτού του εγγράφου δεν αποτελεί αιτία απώλειας της ιθαγένειας Μάλι. Εξάλλου, αναφορικά με τον ισχυρισμό του αιτούντος ότι εγκατέλειψε τη χώρα του, λόγω της σωματικής βίας που του ασκούσε ο θείος του, και μεν έγινε δεκτός, ωστόσο κρίθηκε ότι ο αιτών, όντας πλέον ένας ενήλικος, νέος και υγιής άντρας και, ως εκ τούτου, ανεξάρτητος, αυτόνομος και ικανός να υπερασπιστεί τον εαυτό του, δεν έχει βάσιμο και δικαιολογημένο φόβο ότι θα τον σκοτώσει ο θείος του. Τούτο δε διότι, τα περιστατικά αυτά του ξυλοδαρμού είναι αποτέλεσμα

ενδοοικογενειακής βίας και δεν αποτελούν γενικευμένη επίθεση προς το πρόσωπό του, που στόχο είχε να του αφαιρέσει τη ζωή και, συνεπώς, δεν προκύπτει εύλογος βαθμός πιθανότητας να κινδυνεύσει η ζωή και η ελευθερία του, σε περίπτωση επιστροφής του στο Μάλι. Περαιτέρω δε, η Επιτροπή, αναφερόμενη στις διεθνείς πηγές (EASO 2018) για τη διάρθρωση και λειτουργία της Αστυνομίας και του δικαστικού συστήματος στο Μάλι, έκρινε ότι, ανεξαρτήτως τούτου, πάντως, σε περίπτωση πραγματικής απειλής του αιτούντος από τον θείο του, αυτός θα μπορούσε, μέσω του νομικού πλαισίου προστασίας και συστήματος δικαστικών και αστυνομικών αρχών να τύχει έννομης προστασίας ή να μετεγκατασταθεί σε άλλη περιοχή του Μάλι. Επιπλέον δε, ως προς τον ισχυρισμό του αιτούντος ότι σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα του, δε θα έχει πρόσβαση σε κατάλληλη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν στοιχειοθετεί, εν προκειμένω, λόγο υπαγωγής αυτού στο προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα. Και τούτο διότι, αφενός μεν, σήμερα γίνονται προσπάθειες για να οικοδομηθεί στο Μάλι ένα σύστημα υγείας, που να προστατεύει τα δικαιώματα των κατοίκων της χώρας, αφετέρου δε, οι όποιες δυσκολίες, που πιθανόν αντιμετωπίσει στη χώρα καταγωγής του ο αιτών συνδέονται με τις συστημικές αδυναμίες της υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα αυτή, και όχι με την εκ προθέσεως άρνηση των αρχών της να τον περιθάλψουν. Προς επίρρωση των ανωτέρω, η Επιτροπή αναφέρεται σε σχετικές διεθνείς πηγές. Κατόπιν τούτων, κρίθηκε ότι ο αιτών δεν κινδυνεύει να υποστεί διακρίσεις, ως προς την πρόσβαση στο σύστημα υγείας στο Μάλι, ενώ, άλλωστε, τα προβλήματα υγείας του έχουν πλέον εξομαλυνθεί μετά τη χειρουργική επέμβαση που έκανε στην Ελλάδα και τις οδηγίες και την επιτυχή θεραπευτική αγωγή που ακολουθεί. Ενόψει δε των προεκτεθέντων, με την προσβαλλόμενη απόφαση, κρίθηκε ότι δε συντρέχει βάσιμος και δικαιολογημένος φόβος δίωξης του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του για έναν από τους λόγους (φυλή, θρησκεία, εθνοτική καταγωγή, πολιτικές πεποιθήσεις, συμμετοχή σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα) της Σύμβασης της Γενεύης, ενώ παρέλκει, ως αλυσιτελής, η εξέταση της συνδρομής των λοιπών κριτηρίων για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα. Εν συνεχεία, η Επιτροπή εξετάζοντας την υπαγωγή του αιτούντος στο καθεστώς επικουρικής προστασίας και αφού έλαβε υπόψη της το σύνολο των ισχυρισμών του αιτούντος, τις διεθνείς αναφορές για τη χώρα καταγωγής του, τα προσωπικά χαρακτηριστικά αυτού και τις ιδιαίτερες περιστάσεις της ένδικης υπόθεσης, έκρινε ότι δεν προκύπτει κίνδυνος για τον αιτούντα να υποστεί, σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα του, σοβαρή βλάβη, συνιστάμενη σε θανατική ποινή ή βασανιστήρια, όπως ορίζεται στις περιπτώσεις α' και β' του άρθρου 15 του ν. 4636/2019, ούτε ενδέχεται να αντιμετωπίσει αυτός μεταχείριση αντίθετη προς τις επιταγές του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α., υπό την έννοια της απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης. Περαιτέρω δε, η Επιτροπή, αφού έλαβε πληροφορίες για το Μάλι

από διεθνείς πηγές, έκρινε ότι στη χώρα καταγωγής του αιτούντος και ιδιαίτερα στον τόπο κατοικίας του (επαρχία Kayes), παρότι η κατάσταση είναι σαφώς τεταμένη, δεν υφίστανται συνθήκες διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης, που να οδηγούν στην πιθανολόγηση σοβαρής βλάβης αυτού, λόγω αδιακρίτως ασκούμενης βίας και, ως εκ τούτου, εάν ο ίδιος επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του δε θα κινδυνέψει, ως άμαχος, κατά τα οριζόμενα στην περ. γ' του ίδιου ως άνω άρθρου 15 του ν. 4636/2019. Συνεπώς, ενόψει των ανωτέρω, κρίθηκε ότι δεν πληρούνται εν προκειμένω οι όροι υπαγωγής του αιτούντος στο καθεστώς επικουρικής προστασίας. Τέλος δε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, αφού ελήφθη υπόψη ότι, σύμφωνα με το προεκτεθέν ιστορικό, δεν προκύπτει ότι υπάρχει αντικειμενική αδυναμία απομάκρυνσης ή επιστροφής του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του για λόγους ανωτέρας βίας, όπως σοβαροί λόγοι υγείας -τέτοιοι δε δεν αποτελούν τα προβλήματα κοιλιακού άλγους και δυσωμίας σε έδαφος σχιστοσωμίας, για τα οποία λαμβάνει οδηγίες και αγωγή-, διεθνής αποκλεισμός της χώρας του ή συνδρομή στο πρόσωπό του της ρήτρας της μη επαναπροώθησης του άρθρου 3 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, επιβλήθηκε σε βάρος αυτού το μέτρο της επιστροφής στη χώρα καταγωγής του, κατ' εφαρμογή του άρθρου 95 παρ. 10 του ν. 4636/2019.

8. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών επιδιώκει την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας, καταρχάς, ότι αυτή εκδόθηκε κατά παράβαση κατ' ουσίαν διάταξης νόμου, άλλως ελλείπει ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, ως προς την υπαγωγή του στο καθεστώς του πρόσφυγα, σύμφωνα με το άρθρο 1Α(2) της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 «Περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων», που κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959, όπως ισχύει, καθώς και τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. ε και άρθρου 4 του ν. 4636/2019, και ήδη του άρθρου 1 στοιχ. κστ και άρθρου 3 του ν. 4939/2022, εξαιτίας της δίωξης, η οποία στοιχειοθετείται σε συσσωρευμένες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που σχετίζονται με την αδυναμία απόλαυσης των δικαιωμάτων του στη χώρα προηγούμενης διαμονής του, εξαιτίας του καθεστώτος ανιθαγένειας στο οποίο αυτός βρίσκεται. Ο λόγος αυτός ακύρωσης είναι απορριπτέος, ως αβάσιμος. Και τούτο διότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν έγινε δεκτός ο ισχυρισμός του αιτούντος ότι αυτός, ως παιδί εκτός γάμου, δεν έχει τη δυνατότητα έκδοσης πιστοποιητικού γέννησης και, ως εκ τούτου, δεν έχει δικαίωμα για έκδοση εγγράφων ταυτοποίησης, ούτε δικαίωμα στη νοσηλεία και στην εργασία, με την αιτιολογία ότι ο φόβος δίωξης, που επικαλέστηκε, δεν είναι υπαρκτός, ούτε εύλογος, καθόσον δε θεμελιώνεται σε αντικειμενικά δεδομένα, αλλά αντιθέτως στην υποκειμενική αντίληψη του ιδίου. Ειδικότερα, η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη της ότι, σύμφωνα με τον Κώδικα Ιθαγένειας

του Μάλι, προβλέπεται η απόδοση της ιθαγένειας, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση μη νόμιμης γέννησης παιδιού από γονείς εκ των οποίων ο ένας είναι υπήκοος Μάλι και ο δεσμός του με τη χώρα είναι αποδεδειγμένος (άρθρο 8 περ. 3 του ως άνω Κώδικα), ενώ, βάσει διεθνών πηγών, προβλέπεται η έκδοση ενός εναλλακτικού πιστοποιητικού γέννησης, σε κάθε περίπτωση που η γέννηση ενός παιδιού δε δηλωθεί εντός της προβλεπόμενης από τον εν λόγω Κώδικα τριακονθήμερης προθεσμίας, δέχθηκε ότι η απόκτηση πιστοποιητικού γέννησης, όταν η εγγραφή του νεογέννητου στα μητρώα δε γίνεται εγκαίρως, αλλά σε μεταγενέστερο χρόνο, μπορεί να αποτελέσει μια πολύπλοκη διοικητική διαδικασία, ωστόσο, σε καμία περίπτωση η απώλεια του εν λόγω εγγράφου δεν ταυτίζεται με την ανάκληση ιθαγένειας από πολίτη Μάλι ή την απώλεια δικαιώματος για την έκδοση εγγράφων ταυτοποίησης κατά την ενηλικίωση του ατόμου. Περαιτέρω δε, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της ότι, αφενός μεν, οι γονείς του αιτούντος όσο ήταν εν ζωή, καθώς και τα αδέλφια του, τα οποία βρίσκονται σε φάση ενηλικίωσης, απολαμβάνουν πλήρως τα δικαιώματά τους, ως πολίτες Μάλι, αφετέρου δε, οι πρόσφατες ενέργειες του κράτους του Μάλι δίνουν τη δυνατότητα στους πολίτες να ρυθμίζουν τέτοια ζητήματα σε μεταγενέστερο χρόνο, είτε από το ίδιο το άτομο μετά το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του, είτε από το ενδιαφερόμενο άτομο συνοδεία κάποιου κοντινού συγγενή. Με το προεκτεθέν περιεχόμενο η προσβαλλόμενη απόφαση αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς, δοθέντος ότι ο αιτών είναι πλέον ενήλικος και, συνεπώς, μπορεί ο ίδιος να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την έκδοση εγγράφων ταυτοποίησης στη χώρα καταγωγής του, υποστηριζόμενος, άλλωστε, από τα αδέλφια του, που βρίσκονται σε φάση ενηλικίωσης και με τα οποία ο ίδιος έχει πολύ καλές σχέσεις. Εξάλλου, οι ειδικότεροι προβαλλόμενοι με την κρινόμενη αίτηση ισχυρισμοί, περί σφαλμάτων της προσβαλλόμενης απόφασης, αναφορικά με την προσκόμιση διαβατηρίου και ταυτότητας του αιτούντος, αφού αυτός δεν κατέχει τέτοια έγγραφα, περί αοριστίας και αντιφατικότητας των ισχυρισμών αυτού, περί μη λήψης υπόψη των διακρίσεων που εξακολουθούν να υπάρχουν εις βάρος των γεννηθέντων εκτός γάμου τέκνων ως προς τη θεμελίωση της ιθαγένειας του Μάλι, σύμφωνα με τον νέο Κώδικα Ιθαγένειας, είναι απορριπτέοι, ως αλυσιτελώς προβαλλόμενοι, αφού τα ανωτέρω ζητήματα δεν είναι στοιχειώδη, υπό την έννοια ότι δεν επηρεάζουν την προεκτεθείσα αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης.

9. Επειδή, εξάλλου, ο αιτών προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά, παράβαση κατ' ουσίαν διάταξης νόμου, άλλως ελλείπει ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, ως προς την υπαγωγή του στο καθεστώς επικουρικής προστασίας, σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχ. ζ του ν. 4636/2019, και ήδη άρθρο 1 στοιχ. κη του ν. 4939/2022, και άρθρο 15

περ. β του ν. 4636/2019, και ήδη άρθρο 14 περ. β του ν. 4939/2022, σε συνδυασμό με την παράβαση του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α., περί απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης. Ειδικότερα, με την κρινόμενη αίτηση, παρατίθενται καταρχάς, πληροφορίες από διεθνείς πηγές, σύμφωνα με τις οποίες το Μάλι είναι μία από τις φτωχότερες χώρες στον κόσμο, που μαστίζεται από επιδημίες και επισιτιστική κρίση, μη πρόσβαση σε βασικά είδη (πόσιμο νερό), ενώ το σύστημα υγείας του είναι πολύ υποβαθμισμένο, τόσο ποιοτικά, όσο και ποσοτικά. Ενόψει των ανωτέρω, ο αιτών υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελώς αιτιολογημένη και, συνεπώς, ακυρωτέα, ως προς τον προβληθέντα με την ενδικοφανή προσφυγή ισχυρισμό του, ότι σε περίπτωση επιστροφής του στο Μάλι, ο ίδιος δε θα μπορέσει να λάβει την απαιτούμενη για την κατάσταση της υγείας του, ιατροφαρμακευτική φροντίδα, με αποτέλεσμα αυτή να επιδεινωθεί. Ισχυρίζεται σχετικά ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση, στην αντίστοιχη σκέψη της, δεν παρατίθενται σχετικές διεθνείς πηγές, ενώ, εξάλλου, σε άλλο σημείο της προσβαλλόμενης, γίνεται δεκτό ότι το έτος 2018, οπότε ο αιτών εγκατέλειψε τη χώρα του, ο τομέας της υγείας ήταν εξαθλιωμένος, χωρίς ωστόσο να αναφέρεται ότι έκτοτε έχει υπάρξει πραγματική σχετική βελτίωση, αλλά, αντιθέτως, γίνεται λόγος για μία θεωρητική προσέγγιση των θεσμών του Μάλι να βελτιώσουν το σύστημα υγείας.

10. Επειδή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, κρίθηκε ότι δε συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την υπαγωγή του αιτούντος στο καθεστώς επικουρικής προστασίας, υπό την έννοια ότι αυτός δε κινδυνεύει να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του, ενόψει του προβληθέντος εκ μέρους του ισχυρισμού ότι δε θα μπορέσει να λάβει την απαιτούμενη για την κατάσταση της υγείας του ιατρική φροντίδα, με αποτέλεσμα την επιδείνωση αυτής. Ειδικότερα, η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη της το σύνολο των ισχυρισμών του αιτούντος, τις διεθνείς αναφορές για τη χώρα καταγωγής του, τα προσωπικά χαρακτηριστικά αυτού και τις ιδιαίτερες περιστάσεις της ένδικης υπόθεσης, έκρινε ότι δεν προκύπτει κίνδυνος για τον αιτούντα να υποστεί, σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα του, μεταχείριση αντίθετη προς τις επιταγές του άρθρου 3 της Ε.Σ.Δ.Α.. Εξάλλου, κατά την αξιολόγηση του ίδιου ως άνω ισχυρισμού, ως προς την υπαγωγή του αιτούντος στο καθεστώς του πρόσφυγα, η Επιτροπή έκανε δεκτό ότι τα προβλήματα υγείας του αιτούντος έχουν ήδη εξομαλυνθεί μετά τη χειρουργική επέμβαση, στην οποία αυτός υποβλήθηκε και τις οδηγίες και την επιτυχή θεραπευτική αγωγή που συνεχίζει να ακολουθεί. Ωστόσο, όπως ήδη προεκτέθηκε, κατά την αρχική αξιολόγηση του εν λόγω ισχυρισμού του αιτούντος, η Επιτροπή έκανε δεκτό αυτόν, ως προς τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το σύστημα υγείας στο Μάλι. Προς τούτο, παρέθεσε πληροφορίες από διεθνείς πηγές, σχετικά με τις ασθένειες και το

σύστημα υγειονομικής περίθαλψης στο Μάλι, σύμφωνα με τις οποίες το εν λόγω σύστημα παρέχει περιορισμένες δυνατότητες βασικής φροντίδας της υγείας των πολιτών, με συνέπεια οι τελευταίοι να τίθενται σε κίνδυνο, ενώ, περαιτέρω έλαβε υπόψη της τα προβλήματα υγείας του ίδιου του αιτούντος (δυσσωμία σε έδαφος σχιστοσωμιάσης), τη νοσηλεία του και την εγχείρηση στην οποία υποβλήθηκε, όπως αυτά προέκυψαν από τις προσκομισθείσες ιατρικές γνωματεύσεις. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει αντιφατική, άλλως πλημμελή αιτιολογία, δοθέντος ότι, ενώ η Επιτροπή δέχεται, καταρχήν, ότι το σύστημα υγείας στο Μάλι είναι αναποτελεσματικό, θέτοντας σε κίνδυνο την υγεία των πολιτών του, εντούτοις παραγνωρίζει το γεγονός ότι ο αιτών, και μετά τη χειρουργική αντιμετώπιση της ασθένειάς του, συνεχίζει να λαμβάνει οδηγίες και θεραπευτική αγωγή, από τις οποίες, άλλωστε, εξαρτάται η αποτελεσματική αντιμετώπιση της κατάστασης της υγείας του. Εξάλλου, κατά την εξέταση υπαγωγής του αιτούντος στο καθεστώς επικουρικής προστασίας, η Επιτροπή δεν αναφέρεται σε συγκεκριμένες σχετικές πληροφορίες από διεθνείς πηγές, προκειμένου να θεμελιώσει την ανωτέρω κρίση της, ενώ αυτές που παρατίθενται γενικά στην προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με τις οποίες παρατηρείται μία πρόοδος στην παροχή βασικής υγειονομικής φροντίδας στο Μάλι τα τελευταία χρόνια, αφορούν άλλες κατηγορίες του πληθυσμού από αυτήν του αιτούντος, ήτοι τις έγκυες γυναίκες και τα μικρά παιδιά. Σε κάθε δε περίπτωση, στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν επεξηγείται επαρκώς, γιατί ο αιτών δε διατρέχει κίνδυνο απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης, κατά την επιστροφή του στο Μάλι, λόγω της επιβαρυνμένης κατάστασης της υγείας του και ενόψει της σοβαρής ανεπάρκειας του συστήματος παροχής βασικής υγείας στη χώρα του. Συνεπώς, κατ' αποδοχή, ως βάσιμου του ανωτέρω λόγου ακύρωσης, η προσβαλλόμενη απόφαση παρίσταται πλημμελώς αιτιολογημένη και, ως εκ τούτου, ακυρωτέα, κατά το εν λόγω κεφάλαιο αυτής· παρέλκει δε, ως αλυσιτελής, η εξέταση των λοιπών προβαλλόμενων λόγων ακύρωσης.

11. Επειδή, κατ' ακολουθία, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη αίτηση, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το ανωτέρω σκέλος της και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην προηγούμενη σκέψη. Τέλος δε, πρέπει να αποδοθεί στον αιτούντα το ήμισυ του καταβληθέντος παραβόλου, το δε υπόλοιπο να καταπέσει υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου (άρθρο 36 παρ. 4 εδ. α' και β' του π.δ. 18/1989, ΦΕΚ Α' 8), ενώ, τα δικαστικά έξοδα να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων, λόγω της μερικής νίκης και μερικής ήττας αυτών [άρθρο 275 παρ. 1 εδ. γ' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, ΦΕΚ Α' 97), όπως αυτό εφαρμόζεται αναλογικά, βάσει του άρθρου

15 παρ. 5 του ν. 3068/2002, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παρ. 1 περ. στ' του ν. 702/1977, όπως η περίπτωση αυτή προστέθηκε με το άρθρο 50 του ν. 3659/2008 (ΦΕΚ Α' 77)].

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται εν μέρει την αίτηση ακύρωσης.

Ακυρώνει την 243100/4.5.2022 απόφαση β' βαθμού της 19ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, κατά το μέρος της οποίας απορρίφθηκε το αίτημα επικουρικής προστασίας του αιτούντος (ερείδόμενο στην επίκληση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης στη χώρα καταγωγής του) και διατάχθηκε η επιστροφή αυτού στη χώρα καταγωγής του.

Αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση για νέα, αιτιολογημένη κρίση κατά το σκεπτικό.

Διατάσσει να αποδοθεί στον αιτούντα το ήμισυ του καταβληθέντος παραβόλου, ποσού εβδομήντα πέντε (75) ευρώ, και το υπόλοιπο να καταπέσει υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα, στις 26.5.2025.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΝΙΑΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΜΑΡΑΓΚΟΥ

Η απόφαση δημοσιεύθηκε στον ίδιο τόπο, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, κατά την έκτακτη δημόσια συνεδρίαση της .6.2025, με την αναγραφόμενη στα Πρακτικά σύνθεση, λόγω προαγωγής του Προεδρεύοντος Πρωτοδίκη Δ.Δ. Βασιλείου Μανιατόπουλου, σε Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ., και τοποθέτησής του στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Χανίων.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ ΚΟΥΡΟΥΝΙΩΤΟΥ